

dommer og ordenshåndhæver, og om det er et sundt radikalt ståsted, hvis man kan leve med den placering for USA og FN.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Udenrigsministeren henviser til bemærkningerne i beslutningsforslaget om det påståede mandat; men folkeretseksperten Frederik Harhoff har gjort opmærksom på, at i resolution nr. 687, som ministeren henviser til, findes der en § 27, som fastslår, at hvis der skal tages yderligere skridt, er det Sikkerhedsrådet, der skal udarbejde og godkende sådanne yderligere skridt. Den resolution, som regeringen påstår giver et mandat, indeholder altså en udtrykkelig bestemmelse om, at det er Sikkerhedsrådet, der bestemmer, om der kan tages yderligere skridt.

Jeg vil godt spørge ministeren: Hvorfor har man i bemærkningerne til regeringens forslag slet ikke diskuteret spørgsmålet, endsi­ge gjort opmærksom på den helt fundamentale fejltagelse, hvor man helt overser, at den resolution, man påberåber sig, faktisk indeholder et forbud mod, at USA tager sig selv til rette? Mener den danske regering at kunne afgøre på Sikkerhedsrådets vegne, om der skal tages militære aktionsskridt eller ej?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg synes, der var et meget afgørende spørgsmål, som udenrigsministeren ikke svarede på, og det er sådan set det helt elementære: Hvordan skal en ny krig løse de problemer, udenrigsministeren var inde på med masseudryddelsesvåben og diktatur? Hvordan skal amerikanske militære aktioner mod Irak i den kommende tid bringe os ét skridt nærmere en løsning, når vi ved, at de kemiske våben er så små og så lette at fremstille, at de ikke kan bombes væk – så skal man i hvert fald bombe dagligt – og når vi ved, at den kurs, der har været ført nu i 7 år med det formål at fjerne masseudryddelsesvåbnene og fjerne Saddam Hussein, alene har medført, at Saddam Hussein er blevet styrket som diktator og har kunnet fortsætte med at producere kemiske og biologiske våben? Hvor er der bare én begrundelse for, at den kurs, der nu lægges op til, og den krig, vi i dag skal tage beslutning om, overhovedet bringer os nærmere målet? Kan vi ikke få et svar på, hvordan det her skal hjælpe os overhovedet?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg har ikke selv haft mulighed for at læse hr. Bertel Heurlins udtalelser, men det er klart, at jeg gerne besvarer spørgsmål i udvalget om hans synspunkter, når jeg har fået dem læst. Hr. Harhoff havde jeg mulighed for selv at høre i tv i går, og det, jeg hørte, var, at hr. Harhoff ikke afviste, at der var et grundlag.

Så spørger hr. Frank Aaen: Jamen hvordan kan den krig bringe os nærmere en løsning? Jeg vil svare – desværre kan man sige – på den lidt pessimistiske måde, at gør vi ingenting nu, vil vi komme endnu fjernere fra stabilitet i hele regionen. Det er sådan set det, der er grundlaget for de ræsonnementer, jeg anførte om de kemiske og biologiske våbens karakter.

Til hr. Søvnal: Ja, jeg fremførte – og det mener jeg man kan gøre med god ret – at det er meget vanskeligt at se, at der nogen sinde igen kan opstå en situation svarende til den, vi har her, og lad os i hvert fald håbe, det aldrig nogen sinde vil ske. Men det var jo ikke det eneste argument for grundlaget for en eventuel militær aktion, jeg fremførte, og for at en god gerning ikke skal være ugjort, vil jeg gerne gentage hovedræsonnementet: Regeringen finder, at Iraks obstruktion mod våbeninspektørernes virksomhed er af en så grov og vedvarende karakter og udgør et så væsentligt brud på betingelserne i våbenhvilen, at det ud fra en helhedsvurdering af den lange række vedtagne resolutioner er velbegrunderet, at det internationale samfund om nødvendigt svarer igen med militære magtmidler, som resolution 678 giver bemyndigelse til, såfremt det ikke viser sig muligt at tilvejebringe en forhandlingsløsning.

Jeg deltager selvfølgelig også gerne under udvalgsarbejdet med yderligere besvarelser vedrørende det folkeretlige grundlag. Det vil vi bestemt ikke forholde udvalget, det vil vi gerne svare på, og jeg ser frem til, at vi under udvalgsarbejdet kan få belyst en række spørgsmål, som allerede har været drøftet her under førstebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan forstå, at ministeren ikke har lyst til at diskutere problemet med den § 27, som faktisk forbyder USA at starte denne krig og siger, at det er Sikkerhedsrådet, der bestemmer, om der senere skal gribes til magtanvendelse. Det fremgår klart af den resolution, regeringen selv